

NORSK LOVTIDEND

Utgitt etter offentlig tiltak ifølge lov av 1 april 1876.

Nr. 25	Utgitt 19. juni.	1950
Innhold.		
		Side
Reglem. for regulering av båttrafikken ved Alta Sjøflyhavn		505
Skr. om regulering av Stubban nedre i Strinda m. v.		507
» om do. av strøket Søre Skogveien og Blekenberg i Bergen m. v.		507
» om tilleggsbestem. til § 21 i brannlova for Hamar		509
» om vedtekter til bygningslova for Randaberg bygningsstrok		509
» om at brannloven skal gjelde for Gibostad og Finnsnes i Lenvik		512
Lov om forlenget gyldighet av § 31 i lov om tiltak til å fremme sysselsetting		512
Kunngj. om avgift på brennevin (sprit) og reseptblanketter		512
» om skatt av bankinnskudd		513
Res. om opphevelse av res. om flytting av bededagen		513
» om at ildsfarlighetslovens bybestemmelser blir gjort gjeldende for de distrikter av Øvre Eiker der bygnings- og brannloven er gjort gjeldende		513
» om sams sauesanking i eit beiteområde i Samnanger		513
» om bestem. om beregning og oppkreving av omsetningsavgift og kontroll med dette		514
Skr. om helseforskrifter for Blaker		522

Reglement for regulering av båttrafikken ved 5. juni. Alta Sjøflyhavn.

I medhold av lov om havnevesenet av 24. juni 1933, nr. 8, § 8 b, godkjenner Havnedirektøren herved følgende reglement for regulering av båttrafikken ved Alta Sjøflyhavn:

Sjøflyhavns grenser:

Havneområdet i Bukta og utenfor dette begrenset av:

Mot vest: Linjen Amtmandsnesset lykt rettv. nord.

Mot nord: Linjen Risholmen » øst.

Mot øst: Linjen Naustnesset » nord.

Fortøyningsbøye er utlagt i Urnesbuktt ved Amtmandsnes.

Bøyen er rødmalt og merket med hvitmalte nummer.

Reglement:

I ruteflysesongen og når sjøflyhavnen for øvrig skal benyttes

5. juni. av anløpende fly skal alle fartøyer og båter manøvrere med særlig forsiktighet og under iakttagelse av følgende:

1. Alle fartøyer skal søke best mulig å holde seg i god avstand fra fly, således at disses landing, avgang eller manøvrering ikke hindres eller på noen måte vanskeliggjøres.
2. Alle fartøyer og båter skal holde seg i en avstand av minst 50 meter fra stilleliggende eller fortoyde fly samt under passeringen anvende sakte fart.
3. Flybøyen må ikke benyttes til fartøyer.
4. a. Tillatelse til ankring eller fiske i området må innhentes hos herredssingeniøren eller patruljebåtføreren.
b. Flytende bøyer eller merker må ikke legges ut i sjøflyhavn-området.
c. Styrting eller overbordkasting av flytende gjenstander som er til fare for flytrafikken er strengt forbudt.
5. Det henstilles til alle fartøyer og båter som befinner seg på eller i nærheten av landingsfeltet å holde god utkik etter patruljebåten som er lett kjennelig ved sine påmalte gule og sorte felter. Når sjøflyging pågår og ellers når forholdene tilsier det, vil patruljebåten avpatruljere sjøflyhavnen og vil herunder:
 - a. Om dagen: Føre et signallagg med gule og sorte felter.
 - b. Om natten: Påkalle oppmerksomheten med lyssignaler, og ingen fartøyer må da passere flyfeltet uten patruljebåten's tillatelse.
 - c. Om dagen og om natten: Påkalle oppmerksomheten ved bruk av en kraftig sirene eller grønne og røde optiske signaler.

Lyssignaler og deres betydning:

Følgende lyssignaler vil bli gitt av patruljebåten til båter og fartøyer på eller i nærheten av feltet:

Fast rødt lys:	Stopp øyeblikkelig og vent.
Blinkende rødt lys:	Forbudt område. Gå utenom start- og landingsfeltet i den retning som angis med flaggsignaler. Returner til utsiden av start- og landingsområdet.
Fast grønt lys:	Klart, fortsett som stevner.
Blinkende grønt lys:	Feltet er klart og kan trafikeres.
Signaler i land:	En kule med svarte og gule felter heist på ekspedisjonsbygningen angir at start- og landingsfeltet er sperret for trafikk uten spesiell tillatelse fra patruljebåtføreren.

Patruljebåtføreren har myndighet som havnebetjent innen sjø- 5. juni.
flyhavnen og de nærmest omliggende farvann.

Den som innen dette område ikke etterkommer pålegg og direk-
tiver fra patruljebåtføreren eller ikke iakttar bestemmelsene i dette
reglement, straffes med bøter og blir ansvarlig for eventuell skade.

Dette reglement gjelder fra 10. juni 1950 og inntil videre.

Skrivelse fra Forsyningsdepartementet.

5. juni.

I henhold til § 27 i lov om bygningsvesenet av 22. februar 1924
stadfester departementet vedtak av Strinda herredstyre i møte 4.
mai 1950 om regulering av en del av Stubban nedre, Strinda
herred, Sør-Trøndelag fylke.

Videre har departementet i henhold til lovens § 3 stadfestet
herredstyrets vedtak samme dag om vedtekter i tilknytning
til reguleringen med noen endringer foretatt av departementet.

Vedtektene lyder så:

1. Tomtedelingen må foregå etter de delelinjer som er vist på
planen. Husene legges i et slikt forhold til de regulerte veier
og nabogrenser som bebyggelsesplanen viser.

2. På hver enkelt tomt må det bare føres opp et våningshus.
Uthus og garasjer må ikke bygges frittliggende, men i arkitektonisk
sammenheng med våningshuset.

3. I hvert enkelt våningshus må det ikke innredes mere enn
2 leiligheter. I trebygninger er det ikke tillatt å innrede boeelse
over 2. etasje.

4. På det regulerte område må det ikke settes i gang annen
industri enn den bygningsrådet tillater.

5. Plassen for tørkestativer og søppelbeholdere skal være god-
kjent av bygningsrådet.

6. Fra foranstående bestemmelser kan bygningsrådet tilstede
unntak innenfor rammen av bestemmelsene i bygningslov og for-
skrifter.

7. Det er ikke tillatt ved private servitutter å etablere forhold
som står i strid med reguleringsplanen eller disse vedtekter.

Skrivelse fra Forsyningsdepartementet.

5. juni.

I henhold til § 27 i lov om bygningsvesenet av 22. februar 1924
stadfester departementet vedtak av Bergen bystyre i møte 17. april
1950 om regulering av strøket Søre Skogveien og Blekenberg,
Bergen.

Videre har departementet i henhold til lovens § 3 stadfestet
bystyrets vedtak samme dag om vedtekter i tilknytning til
reguleringen med en endring foretatt av departementet.

5. juni.

Vedtektene lyder så:

§ 1.

- a. Det regulerte område er vist på planen med blå begrensningsslinje.
- b. Planen angir bebyggelsens plassering i forhold til de regulerte veier, parsellgrenser, samt møneretning og byggeflukt.

§ 2.

- a. Bebyggelsen skal når unntas de på planen angitte bygg til garasjer (uthus) eller butikker, kun innredes for vanlig boligbebyggelse.
- b. Kjellerleiligheter tillates ikke.

§ 3.

- a. Bebyggelsen er på planen angitt med den størrelse som maksimalt vil bli tillatt på hver parsell, uten hensyn til bestemmelserne i de alminnelige vedtekter for åpen bebyggelse i Bergen. Dog kan garasjene gis en størrelse på inntil 24 m².

§ 4.

- a. På tomt nr. 87 kan innredes butikker.
- b. Utover dette vil butikker bare kunne innredes hvor reguleringsrådets spesielle godkjennelse innhentes.

§ 5.

- a. Våningshus og butikker kan oppføres i inntil 2 fulle etasjer.
- b. Leilighetene skal være gjennomgående.
- c. Garasjer (uthus) kan kun oppføres i 1 etasje. Hvor garasje tillates oppført i våningshusets kjeller, bortfaller retten til frittstående garasje.
- d. Gesimshøyden må i gjennomsnitt på laveste side ikke være over 4 meter for 1 etasjes hus og 7 meter for 2 etasjes hus, målt fra det som ligger lavest av naturlig eller framtidig planert terreng.

§ 6.

- a. Bygningene skal ha sadeltak, som skal være tekket med røde teglsten.
- b. Takvinkelen skal for 2 etasjes hus være mellom 25° og 35°. For 1 og 1½ etasjes hus skal takvinkelen være mellom 25° og 45°.
- c. Takoppbygg tillates kun på 1½ etasjes hus.

§ 7.

- a. Mot regulert vei skal oppsettes 0,8 meter høye gjerder av typer som på forhånd skal være godkjent av reguleringsrådet.

b. Før gjerdet mot vei oppsettes må terrenget planeres etter reguleringsvesenets nærmere bestemmelser, eventuelt må det settes på forstøtningsmur, hvor dette finnes påkrevet.

§ 8.

a. Fargen på hus og gjerde skal godkjennes av tilsynsrådet for byens utseende.

§ 9. Parsellselger er ikke berettiget til ved privat servitutt å etablere forhold som står i strid med disse vedtekter.

§ 10. Unntagelse fra disse vedtekter kan hvor særlige grunner taler for det, tillates av reguleringsrådet innenfor den i bygningsloven fastsatte ramme.

§ 11. Ved siden av disse vedtekter gjelder bestemmelsene i bygningsloven og vedtektene for åpen bebyggelse i Bergen.

Skrivelse fra Forsyningsdepartementet.

I henhold til § 67 i lov om brannvesenet av 15. august 1908 stadfester departementet vedtak av Hamar bystyre i møte 20. april 1950 om tilleggsbestemmelse til § 21 i lov om brannvesenet av 15. august 1908.

Tilleggsbestemmelsen er av departementet redigert sålydende:

For bygninger på mere enn 3 etasjer kan brannsjefen fritta for plikt til å anskaffe brannstige og brannhake, når bygningen er oppført i samsvar med byggeforskriftene av 15. desember 1949 og det ellers finnes ubetenkelig. Søknad må innsendes til brannsjefen i hvert enkelt tilfelle.

Skriv frå Forsyningsdepartementet.

I medhald av § 3 i bygningslova frå 22. februar 1924 stadfester departementet med nokre brigde vedtak av Randaberg heradstyre i møte 19. september 1947 om vedtekter til bygningslova for Randaberg bygningstrok, Rogaland fylke.

Vedtektene lyder så:

Til § 13:

Bygningsrådet skal vera samansatt av lensmannen, helserådets formann og 3 av heradstyret oppnemnde lemer med yaramenn. Av dei skal minst eit vera lem av formannskapet.

Til § 29:

Når der vert bygging i eit strok som ikkje er regulert, lyt like vel den som byggjer retta seg etter dei fyresegner som byggjerådet kjem med med omsyn til plassen der huset skal stå, avstand frå veg, osv. Der byggjerådet finn det naudsynt, skal grunneigarane i stroket få høve til å gjera merknader.

5. juni.

7. juni.

8. juni.

8. juni. Til § 47:

Det kviler på grunneigarane å godtgjera kommuna dei utloger som det vert med å skaffa grunn til gata. Denne plikt skal gjelda til det høgmål, og på ein slik måte som § 47 i lova seier.

Til § 48:

1. På eigedom i regulert strok må ikkje verta bygd utan at der til eigedomen fører opparbeidd og godkjend gate i tilfelle forsynt med kloakk, etter avgjerd av formannskapet.

Etter at byggjerådet har uttala seg, kan formannskapet dispensera frå desse føresegner. Grunneigarane må i så fall ved tinglyst fråsegn forplikta seg til å opparbeide gate og kloakk som nemnd ovafor når kommunen krev det.

2. Når kommunen tek over vedlikehaldet, skal gategrunn og kloakk utan vederlag tilskjøytas kommunen.

3. Grunneigar som etter at denne vedtekta er sett i verk bygger på eigedomen sin, skal refundere kommunen inntil $\frac{1}{2}$ av utlogene til opparbeiding av gata i inntil $12\frac{1}{2}$ m breidd og nedlegging av kloakk av inntil 305 mm. Denne refusjonsplikt skal vera avgrensa til å gjelda underbygging av gata og vegdekke av grus eller makadam, men ikkje permanente vegdekke av brulegging, asfalt eller betong.

Dei same regler gjeld og når eldre veg går inn i regulert gate som vert opparbeidd.

Tomter som har serskilt matr.nr., men som vert brukt i samanheng med annan påbygd eigedom, til hage, gardsplass, opplagsplass, arbeidsplass og liknande vert med omsyn til krav om opparbeiding av gate og kloakk og likeins godtgjersla for utlegg til dette jamstilt med bygd tomt.

4. Når refusjonen vert skifta ut, vert heile den veglengda som samstundes vert opparbeidd å sjå som eit heile, og sumen vert skifta ut mellom grunneigarane etter lengda av kvar einskild eigedom langs gata.

Har ein grunneigar tomt som ikkje ligg direkte til gate, men som der er tilgjenge til, kan han verta pålagd å vera med i utskifting av utlogene i eit høve som vert fastsett ved skjønn der kommunen ber utlogene, men slik at dette ikkje kjem til å stå i noko mishøve til den verdauk eigedomen hans får ved at gata vert opparbeidd.

5. Kommunen skal tinglysa fråsegn om den vederlagsplikt som kommunen har rett til etter det som er nemnd ovafor.

6. Formannskapet kan i serlege høve heilt eller for ein del falla refusjonen som kommunen har rett til etter det som er nemnd ovafor.

Til § 58:

Utan betaling gjev byggjerådet den nødvendige attest for sam-
skjøyting av eigedomar.

Til § 61:

Byggjerådet kan nekta at der vert bygd hus for varig tilhold
for menneskjer, dersom der ikkje til alle tider er råd med å få
nok og godt drikkevatt. Er det tvist om dette, skal helserådet av-
gjera spørsmålet.

Til § 62:

Skal hus byggjast på tufter utanføre regulert strok, lyt dei
antan liggja ved veg — mynta på offentleg ferdsle — eller ha sam-
band med ein slik veg ved ei åtkome som vert godkjend av byggje-
rådet. Har byggjaren ikkje rett på ein slik sambandsveg, lyt han
sikra seg vegen varig ved tinglyst fråsegn frå eigaren eller på annan
måte som byggjerådet finn full trygg.

Til § 63:

Innanføre byggjedistriktet skal det vera forbode å setja opp
sildemeljfabrik, beinmølle, talgsmelteri, tarmrensning og krutfabrik
og ellers vondlukande og helsefarlege innretningar.

Heradstyret kan gjera undantak frå denne føresegna, når
byggjerådet einrøystes råder til det.

Til § 68:

Trapp til gata må ikkje gå lenger fram enn 30 cm. Det er ulovlig
å ha nedgang til kjellaren frå gata.

Til § 129:

Byggjerådet kan krevja at der er trygda tilhaldsrom for arbe-
darane i kvilestundene og nødvendig privet og pessoar på byggje-
staden.

Byggjerådet bør setja dette som vilkår for byggjeløyve dersom
tilhøvi på dette omkverve ikkje er greidt opplyst i byggjemeldinga.

Helserådet kan gjera nærare fyresegner med omsyn til slike rom.

Til § 137:

Byggjerådet har rett til å godkjenna den fagmann som tek på
seg byggjearbeidet under eit slikt ansvar og på den måte som er
fyreskreven i § 137 i bygningslova.

Til § 146:

Helserådet kan krevja rådgjerder med omsyn til avleiding av
grunnskoll- og spillvatn for alle tufter, jamvel for slike som det
ikkje er bygd på.

Til § 150:

Byggjerådet kan so langt dei finn det turvande, taka rådgjerder
med omsyn til dei høve som er nemnd i § 150 i bygningslova.

8. juni.

8. juni.

Skrivelse fra Forsyningsdepartementet.

I henhold til § 65 i lov om brannvesenet av 15. august 1908 bestemmer departementet at loven skal gjelde for Gibostad og Finnsnes i Lenvik herred, Troms fylke, innenfor de samme grenser som bygningsdistriktet.

Grensene er inntatt i Norsk Lovtidend, 1. avdeling, for 1949, side 48.

9. juni.

Lov om forlenget gyldighet av § 31 i lov av 27. juni 1947 om tiltak til å fremme sysselsetting.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:
at Oss er blitt forelagt Stortingets vedtak av 26. mai 1950 sålydende:

I.
Føresegnene i § 31 i lov av 27. juni 1947 om tiltak til å fremme sysselsetting skal gjelde til 30. juni 1952.

II.

Denne lov trer i kraft straks.

Ti har Vi antatt og bekreftet, liksom Vi herved antar og bekrefter samme som lov, under Vår hånd og rikets segl.

Gitt på Oslo slott 9. juni 1950.

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Leif Østern

9. juni.

Kongelig kunngjøring om avgift til statskassen på brennevin (sprit) og reseptblanketter for budsjett-terminen 1. juli 1950—30. juni 1951.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

Stortinget har 4. mai 1950 gjort dette vedtaket:

For budsjett-terminen 1. juli 1950—30. juni 1951 skal av brennevin med mer enn 60 volumprosent alkoholstyrke (sprit) som A/S Vinmonopolet selger til apotek og medisindispenserende leger og veterinærer, svares følgende avgifter til statskassen:

På brennevin kr. 0,20 pr. liter

På reseptblanketter » 0,20 » blankett.

Dette stortingsvedtaket blir med dette satt i kraft.

Gitt på Oslo slott 9. juni 1950.

Under Vår hånd og rikets segl

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Leif Østern

Kongelig kunngjøring om skatt av bankinnskudd for 9. juni.
budsjett-terminen 1. juli 1950—30. juni 1951.

VI HAAKON, Norges Konge, gjør vitterlig:

Stortinget har 13. mai 1950 gjort dette vedtaket:

For budsjett-terminen 1. juli 1950—30. juni 1951 erlegges skatt av bankinnskudd på grunnlag av bankenes regnskapsår 1950 med 25 pst. av renteavkastningen på den enkelte innskyters konto.

Skatten skal dog minst utgjøre 3 pro mille av det ved inntekts-årets utgang inntående beløp. Skatten forfaller til betaling 2. januar 1951.

Av skatt som ikke er betalt innen 1. mars 1951 svares renter med 4½ pst. pr. år.

Dette stortingsvedtaket blir med dette satt i kraft.

Gitt på Oslo slott 9. juni 1950.

Under Vår hånd og rikets segl

HAAKON

(L. S.)

Einar Gerhardsen

Leif Østern

Kongelig resolusjon.

Kongelig resolusjon av 26. mai 1950 om flytting av bededagen blir opphevet.

9. juni.

Kongelig resolusjon.

Med heimel i § 24 i ildsfarlighetsloven av 3. mai 1871 med tilleggslover blir fastsatt at ildsfarlighetslovens bybestemmelser skal gjelde for de områder av Øvre Eiker, Buskerud fylke, der bygningsloven og brannloven er gjort gjeldende.

9. juni.

Kongeleg resolusjon.

I medhald av §§ 65 og 66 i lov frå 22. juni 1928 om ymse jordspørsmål, vert det pålagt alle interesserte, i same mon som kvar har gagn av tiltaket, å gjeva tilskot til samsauesanking i det nedanfor nemnde beiteområde i Samnanger herad, Hordaland fylke.

9. juni.

Beiteområdet har desse grenser:

Grensa mot Haus tek til ved Langevatn og går i aust- og nordleg retning om Holmevatnet til Trollabotshaugen. Beiteområdet er på motsett side her avgrensa av innmarka på gardane i Hisdal og Adland.

Grensa mot Bruvik tek til i Trollabotshaugen og går i austleg og nordleg retning om Raunipo, Bogeskaret og Storefjell til Herfangen. Beitet er på motsett side her avgrensa av innmark og ut-

9. juni. slårter på gardane i Nordbygda, Gjerde, Steinsland, Tveit, Lange-land, Grønsdal og Kvitingen.

Grensa mot Evanger går frå Herfangen i austleg retning til Storliknausen. Beitet er på motsett side her avgrensa av innmark og utslårter i Kvitingen.

Grensa mot Kvam går i sørleg retning frå Storliknausen om Svartevatn, Eikedalsvatn og Høgenova til Krokavatn. Beitet er her på motsett side avgrensa av utslårter og innmark på gardane Høy-sæter, Børdal, Eikedal og Frøland.

Grensa mot Strandebarm går i sørleg retning frå Krokavatn om varden på Tveitakvitingen til Knutshaugen. Derifrå går grensa mot Hålandsdal i vestleg retning om Gjonakvitingen til vestre kant av Haugsfjellet. Beitet er her på motsett side avgrensa av innmarka på gardane Jarland og Haug.

9. juni. **Kongelig resolusjon.**

Med hjemmel i lov om omsetningsavgift av 19. mai 1933 gis bestemmelser om beregning og oppkreving av omsetningsavgift og kontroll med dette i samsvar med et utkast som er lagt fram.

Utkastet lyder så:

I.

§ 1. Ved varesalg betales avgiften av selgeren, ved utførelse av arbeid som nevnt i avgiftsvedtakets § 2 av den som i selvstendig ervervsvirksomhet utfører slikt arbeid.

Opptrer mellommann for selger eller kjøper i tilfelle som nevnt i avgiftsvedtakets § 3, nest siste avsnitt, eller ved omsetning av produkter fra gårdsbruk med binæringer, husdyrhold eller hagebruk, betales avgiften av mellommannen. Opptrer forbrukerinnkjøpslag med handelsrett som kjøpmann, jfr. lov om handelsnæring av 8. mars 1935 § 10, som mellommann for medlemmer eller andre ved innkjøp av varer, betales avgiften av innkjøpslaget. Ved auksjonssalg betales avgiften av auksjonarius. Opptrer mellommann i andre tilfelle, kan Direktøren for skattevesenet i det enkelte tilfelle bestemme at avgiften skal betales av mellommannen.

Betaling skjer i det distrikt hvor den som skal betale avgiften har sitt faste forretningssted eller hvis han ikke har fast forretningssted, der hvor han har sitt hjemsted ved avgiftsterminens utløp eller ved virksomhetens opphør.

Har han avgiftspliktig omsetning i flere distrikter, kan skatteinspektøren i det distrikt hvor forretningsstedet er (i tilfelle hovedforretningsstedet) etter instruks fra Direktøren for skattevesenet

avgjøre om avgiften skal betales i det distrikt hvor omsetningen er foretatt eller i et distrikt hvor han har fast forretningssted. 9. juni.

Ved innførsel betales avgiften av importøren.

§ 2. Den som etter avgiftsvedtaket eller § 1 i disse bestemmelser skal betale avgift av omsetning, er selv ansvarlig for avgiftens riktige beregning. Skal avgift betales av mellommann etter § 1, er også hovedmannen (selgeren, respektive den som utfører arbeid som nevnt i avgiftsvedtakets § 2, jfr. § 1, første ledd, i disse bestemmelser) personlig ansvarlig for riktig beregning og betaling.

§ 3. Budsjettåret er delt i 12 månedlige avgiftsterminer.

Avgiften skal regnes enten etter de vederlag som er mottatt i terminen eller etter de vederlag som er regnskapsført i terminen.

Enhver kan beregne avgiften etter summen av de vederlag han har mottatt i terminen. Plikten til å svare avgift oppstår i så fall for så vidt og i den utstrekning han mottar vederlaget. Betales ved veksel eller sjekk, regnes vederlaget som mottatt når vekselen eller sjekken løses inn eller transporteres (diskonteres). Betales et mottatt og ordentlig regnskapsført vederlag hvorav avgift er betalt, helt eller delvis tilbake, kan det gjøres særskilt fradrag for det tilbakebetalte beløp i summen av de mottatte vederlag i den termin hvor tilbakebetaling skjer.

Hvis den som skal betale avgiften har ordentlig og fullstendig bokførsel etter det dobbelte bokholderisystem for hele sin omsetning, slik at både kontant- og kredittomsetningen bokføres etter hvert som den finner sted, kan han beregne avgiften etter summen av de vederlag som er regnskapsført i terminen, uansett som de er gått inn eller ikke. Plikten til å svare avgift oppstår i så fall når vederlaget er regnskapsført. Faller et vederlag som er regnskapsført som avgiftspliktig helt eller delvis bort, fordi avtalen heves, prisavslag innrømmes eller lignende, kan særskilt fradrag herfor gjøres i summen av de regnskapsførte vederlag i den termin beløpet faller bort, hvis fradragsposten er ordentlig regnskapsført. Blir fordringer på vederlag, hvorav avgift er betalt, helt eller delvis uerholdelige, kan særskilte fradrag gjøres i summen av de regnskapsførte vederlag i den første termin etter utløpet av det regnskapsår da tapet ble konstatert, hvis fradragsposten er ordentlig regnskapsført og avskrivning foretatt på kundens konto.

Den som har adgang til å velge mellom de to alternativer for avgiftens beregning, må bruke samme beregningsmåte for hele sin omsetning og kan ikke endre beregningsmåte uten forhåndssamtykke fra skatteinspektøren.

Ved innførsel skal avgiften regnes i forbindelse med tollbe-

9. juni. handlingen. Avgiften betales til tolloppbebørselsbetjenten etter samme regler og under samme vilkår som gjelder for toll.

§ 4. Enhver som omsetter varer for egen eller fremmed regning, eller som i selvstendig ervervsvirksomhet utfører arbeid mot vederlag på vare, på bygning, veg-, jernbane-, vassdrags- eller annet fast anlegg eller bygge- eller anleggsgrunn eller i herrefrisør-, damefrisør- eller skjønnhetspleiefaget, plikter å innrette slik bokføring at omsetningen (herunder også arbeidsytelser) i tilfelle fordelt på avgiftspliktig og avgiftsfri omsetning, til enhver tid og uten vanske kan fastsettes og kontrolleres. Direktøren for skattevesenet utferdiger nærmere forskrifter og pålegg om bokføringen.

Enhver som i ervervsvirksomhet omsetter varer eller utfører arbeid som nevnt i første ledd, og som etter gjeldende lov og forskrifter plikter å føre regnskap, anses avgiftspliktig for sin omsetning i den utstrekning han ikke ved forskriftsmessig bokføring, regnskapsbilag, noteringer, kontrakter og korrespondanse godtgjør at han ikke skal betale avgift av omsetningen.

Kontrollmyndighetene kan i det enkelte tilfelle gi pålegg om å innrette bokføring i samsvar med gjeldende lov og forskrifter.

Regnskapsbøker med bilag, noteringer, kontrakter og korrespondanse pliktes oppbevart i 10 år.

§ 5. Når noen i ervervsøyemed begynner virksomhet som går ut på omsetning av varer for egen eller fremmed regning eller ytelse av arbeid som nevnt i § 4, første ledd, plikter han å sende skriftlig melding til skatteinspektøren med opplysning om virksomhetens navn, art, åpningsdato m. v. Også ved opphør av slik virksomhet skal skriftlig melding med nærmere opplysninger sendes skatteinspektøren. Skjer opphøret på grunn av dødsfall, konkurs eller ved likvidasjon, plikter boets vedkommende (eventuelt vedkommende likvidator) å sende melding både om at opphør er besluttet og om det endelige opphør.

Melding skal sendes uoppfordret og uten opphold. Direktøren for skattevesenet gir nærmere bestemmelser om meldingens innhold.

§ 6. Enhver som omsetter varer for egen eller fremmed regning eller som i selvstendig ervervsvirksomhet utfører arbeid som nevnt i § 4, første ledd, plikter uoppfordret å sende oppgaver in duplo til skattefogden over summen av de vederlag som er motatt, i tilfelle regnskapsført, i terminen. Oppgaven sendes på foreskrevet blankett (skjema A eller B) særskilt for hver termin og må være kommet fram til skattefogden senest 15 dager etter utløpet av hver måned eller etter virksomhetens opphør. Skattefogden sender snarest det ene eksemplar av oppgavene til skatteinspektøren.

Hvis ikke kontrollmyndighetene bestemmer annet, pliktes oppgave sendt inn for hver termin, selv om det i en eller flere terminer ikke har vært avgiftspliktig omsetning eller det ikke har foreligget avgiftsplikt fordi omsetningen ikke har nådd den minstegrense pr. termin som omhandles i § 7.

Oppgaven må vise den samlede omsetning i terminen, hvis ikke kontrollmyndighetene bestemmer annet. Er en del av omsetningen unntatt fra avgiftsplikt etter avgiftsvedtaket må den avgiftsfrie del spesifiseres etter sin art i samsvar med nærmere forskrifter fra Direktøren for skattevesenet. I oppgaven må angis om alle poster bygger direkte på ordentlig ført regnskap. Oppgaven må inneholde erklæring om at den stemmer med bøkene og de faktiske forhold og må være underskrevet av den som skal betale avgiften.

Kontrollmyndighetene kan kreve ytterligere spesifikasjoner og opplysninger som legitimasjon for fradragsposter i oppgavene.

§ 7. Samtidig med at den oppgaven som er nevnt i § 6, første ledd, sendes skattefogden, betales avgiften for den måned som oppgaven gjelder. Avgiften betales til de samme tjenestemenn som tar imot statsskatten (lensmann, skatteoppkrever, skattefoged eller byfoged). Ved innbetalingen skal følge med en avgiftsoppgave på foreskrevet blankett (skjema C). Ved innbetalingen avrundes avgiftsbeløpet slik at beløp til og med 50 øre settes ned og beløp over 50 øre forhøyes til det nærmeste antall hele kroner.

Av avgiftsbeløp som ikke betales senest 8 dager etter forfall, pliktes renter etter $\frac{1}{2}$ % pr. måned eller del derav, når det beløp som betales for sent utgjør minst kr. 50. Dette gjelder også tilleggsbeløp som fastsettes etter lov om omsetningsavgift av 19. mai 1933 § 3. Ved beregningen av renter avrundes beløpet nedover til det nærmeste beløp som er delelig med 10.

Avgift pliktes ikke betalt for terminer hvor den avgiftspliktige omsetning utgjør mindre enn kr. 100. Dette gjelder ikke ved salg av varer på auksjon.

§ 8. Direktøren for skattevesenet har den øverste ledelse av avgiftskontrollen. Han gir nærmere forskrifter og instruksjoner om kontrollen. Han treffer bestemmelse om samarbeid mellom avgiftskontrollen og ligningsmyndighetene.

Skatteinspektøren leder kontrollen i det enkelte fylke for så vidt ikke annet måtte være bestemt, og påser at avgift beregnes av alle avgiftspliktige i fylket i samsvar med de gjeldende bestemmelser.

For så vidt angår avgift som skal erlegges ved innførsel, utformes de nærmere forskrifter og instruksjoner med hensyn til beregning, oppkreving og kontroll av Finans- og tolldepartementet.

§ 9. Enhver som i ervervsvirksomhet omsetter varer eller ut-

9. juni.

9. juni. fører arbeid som nevnt i § 4, første ledd, plikter uten opphold å legge fram, avlevere eller sende inn regnskap med bilag, noteringer, kontrakter og korrespondanse når kontrollmyndighetene forlanger det, og å gi fullstendige opplysninger om forhold som myndighetene finner har betydning for kontrollen.

Den ervervsdrivende og de personer som er i hans tjeneste, plikter å yte kontrollens tjenestemenn all den veiledning og hjelp som forlanges, og når som helst å gi dem adgang til kontor- og bedriftslokaler.

§ 10. På henvendelse fra Direktøren for skattevesenet eller skatteinspektøren plikter enhver som driver ervervsvirksomhet å sende inn gjenpart av sitt årsoppgjør og å gi forlangte opplysninger om virksomheten.

Hos en ervervsdrivendes leverandører kan Direktøren for skattevesenet eller skatteinspektøren kreve spesifisert oppgave over varer eller arbeid som nevnt i § 4, første ledd, ytet direkte eller gjennom mellommann. Hos en ervervsdrivendes avtakerer kan kreves oppgave over varer ytet direkte eller gjennom mellommann, når avtakeren bruker eller omsetter varene i ervervsvirksomhet. Tilsvarende oppgave over arbeid som nevnt i § 4, første ledd, kan kreves når avtakeren utfører arbeid av samme slag i ervervsvirksomhet.

Hos ervervsdrivende som etter oppdrag selger eller kjøper varer eller utfører arbeid som nevnt i § 4, første ledd, kan Direktøren for skattevesenet eller skatteinspektøren kreve oppgave over oppdragsgiverne. Hos en oppdragsgiver kan kreves oppgave over de mellommenn han har gitt oppdrag. Oppgave kan også kreves over størrelsen av den omsetning som omfattes av oppdraget gjennom et nærmere oppgitt tidsrom.

Hos ervervsdrivende kan Direktøren for skattevesenet eller skatteinspektøren kreve oppgave over varer som er transportert eller formidlet transportert for navngitt ervervsdrivende.

Hos produksjons-, omsetnings- og transportorganisasjoner, derunder sammenslutninger og innretninger hvis virksomhet gjelder fastsettelse og kontroll av kvoter eller priser, kan Direktøren for skattevesenet eller skatteinspektøren kreve oppgaver over varer som er produsert, omsatt eller transportert av organisasjonen eller under dens medvirkning eller kontroll.

Oppgavene gis på skjemaer som fastsettes av Direktøren for skattevesenet og skal inneholde de opplysninger som skjemaet angir. Det kan kreves opplysninger om varemengde og vareslag, vederlagets størrelse og når og på hvilken måte det er betalt, tidspunkt for leveranser eller utførelse av arbeid m. v. Oppgaveplikten er uavhengig av om vedkommende selv foretar eller mottar betalinger.

Den som oppgaveplikten etter annet til sjette ledd påhviler, skal gjøre slike notater eller innrette sin bokføring slik at oppgavene kan gis. Direktøren for skattevesenet kan fritta enkelte grupper av ervervsdrivende for slik noteringsplikt.

Den som plikter å gi opplysninger og oppgaver er undergitt bestemmelsen i § 9.

Hos bestyrelser av bankinnretninger så vel som bankierer, sakførere og andre som har penger under forvaltning for noen, kan Direktøren for skattevesenet eller den som har fullmakt fra ham, foreta undersøkelser angående navngitt ervervsdrivendes innskudds- og gjeldskonti, deposita og andre økonomiske mellomværender. Undersøkelsene kan utstrekkes til å omfatte den ervervsdrivendes ektefelle og barn. Den som foretar undersøkelsen skal vise fram nødvendig legitimasjon. Den som undersøkelsen skjer hos, skal yte den bistand som er nødvendig for gjennomføring av kontrollen og plikter herunder å forevise de dokumenter, regnskapsbøker og registre som kan ha betydning for undersøkelsen.

I bo hvor det utstedes proklama i henhold til skiftelovens kap. 12, er loddeiere (jfr. skiftelovens § 124), skiftedommeren, testamentfullbyrder og andre som yter hjelp ved skifteoppgjøret, pliktig til på forlangende å meddele de opplysninger som Direktøren for skattevesenet eller skatteinspektøren finner nødvendig til avgjørelse av hvorvidt og i hvilken utstrekning boet skylder omsetningsavgift.

§ 11. Finner skatteinspektøren at oppgaven etter § 6 ikke kan godtas, fastsetter han grunnlaget for avgiftsberegningen.

Grunnlaget kan fastsettes ved skjønn når:

- 1) oppgave etter § 6 ikke er kommet fram til skattefogden i rett tid og i foreskrevet form,
- 2) mottatt oppgave finnes å være uriktig eller ufullstendig,
- 3) mottatt oppgave ikke bygger på regnskap som er ført i samsvar med gjeldende lov og forskrifter,
- 4) bøker og andre bevisligheter ikke er lagt fram, avlevert eller sendt inn, eller opplysninger etter § 9 ikke er gitt tross anmodning fra kontrollmyndighetene.

Ved fastsettelse etter post 1 og 4 skal grunnlaget, hvis Direktøren for skattevesenet ikke bestemmer annet, fastsettes til et beløp som ligger minst 5 % høyere enn den antatte avgiftspliktige omsetning. Det samme gjelder ved fastsettelse etter post 3, hvis pålegg om å innrette bokføring i samsvar med gjeldende lov og forskrifter ikke er etterkommet.

9. juni. Den som skal betale avgiften, gis høve til å uttale seg før fastsettelsen, når den ikke skjer etter post 1.

Fastsettelse av avgiftsgrunnlaget etter denne paragraf kan foretas inntil 5 år etter utløpet av vedkommende termin. Er noen del av omsetningen forsettlig eller grovt uaktsomt unndratt avgiftsberegning, kan fastsettelse foretas inntil 10 år etter terminens utløp.

§ 12. Skatteinspektøren kan etter å ha gitt den som skal betale avgiften høve til å uttale seg, av eget tiltak forhøye sin fastsettelse etter § 11, når nye opplysninger som er kommet fram ved undersøkelser hos ham, eller andre opplysninger hvis riktighet han har erkjent, viser at den tidligere fastsettelse er for lav. Bestemmelsene i § 11 får tilsvarende anvendelse.

Skatteinspektøren kan i alle tilfelle beriktige sin tidligere fastsettelse hvis avgiftsgrunnlaget er ført opp med uriktige beløp på grunn av skrive- eller regnefeil.

§ 13. Skatteinspektørens fastsettelse etter §§ 11 og 12 kan påklages til skatteinspektøren av den som skal betale avgiften.

Klagen må, hvis Direktøren for skattevesenet ikke bestemmer annet, være skriftlig og uttrykkelig angi seg som klage. Den må inneholde bestemte påstander, støttet til nøyaktige og fullstendige opplysninger. Den må være kommet fram til skatteinspektøren innen 3 uker etter at melding om skatteinspektørens fastsettelse er kommet fram til klageren.

Klageretten er tapt når fastsettelse er skjedd i henhold til § 11, post 1 eller 4, eller når klageren ikke har etterkommet kontrollmyndighetenes pålegg om å innrette bokføring i samsvar med gjeldende lov og forskrifter, med mindre han godtgjør omstendigheter som Direktøren for skattevesenet finner egnet til å unnskyldte den utviste forsømmelighet.

Ved klagens behandling kan skatteinspektøren på grunnlag av nye opplysninger så vel sette ned som forhøye sin tidligere fastsettelse. Før han foretar forhøyelse, skal han gi klageren høve til å uttale seg. Bestemmelsene i § 11 får tilsvarende anvendelse.

§ 14. Skatteinspektørens avgjørelse etter § 13 kan av den som skal betale avgiften, påklages til klagenemnda for omsetningsavgiften. Klagenemndas formann er Direktøren for skattevesenet med underdirektøren i Riksskattestyret som varamann. Klagenemnda har dessuten 2 medlemmer, hver med en varamann, som oppnevnes av Finans- og tolldepartementet.

Hvis de avgiftsbeløp som klagepåstanden bestrider, ikke til sammen utgjør minst kr. 100, kan saken ikke bringes inn for klagenemnda uten samtykke fra Direktøren for skattevesenet.

Klagenemnda treffer sine avgjørelser i form av kjennelser som 9. juni. skal begrunnes i korthet.

Ved klagenemndas klagebehandling får bestemmelsene i §§ 11 og 13 tilsvarende anvendelse.

§ 15. Direktøren for skattevesenet kan bringe inn avgiftsgrunnlaget til prøvelse ved klagenemnda. Klagenemnda kan i tilfelle så vel sette ned som forhøye grunnlaget. Klagenemnda kan likeledes endre grunnlaget hvis den finner at skatteinspektørens avgjørelse beror på en uriktig lovforståelse eller uriktig oppfatning av et rettslig spørsmål. Bestemmelsene i §§ 11, 13 og 14 får tilsvarende anvendelse.

§ 16. Avgift som pliktes i henhold til fastsettelse av skatteinspektøren eller klagenemnda etter §§ 11 og 15 for terminer som ikke ligger over 3 måneder tilbake, skal betales innen 8 dager etter at melding om fastsettelsen er kommet fram til den som skal betale avgiften, med renter etter § 7 fra den tid avgiften skulle vært betalt (den 15. dag etter utløpet av den måned som avgiften gjelder).

Avgift som pliktes i henhold til slik fastsettelse for en enkelt eller flere tidligere terminer skal etter skatteinspektørens eller klagenemndas bestemmelse i det enkelte tilfelle betales enten den 15. dag i den måned hvori melding om fastsettelsen postlegges eller 15 dager etter utløpet av denne måned med tillegg av renter etter § 7 fra den tid avgiften skulle vært betalt inntil den 15. i den fastsatte betalingsmåned. Av beløp som ikke betales senest 8 dager etter denne dag, pliktes renter som bestemt i § 7.

Avgift som pliktes i henhold til fastsettelser av skatteinspektøren etter §§ 11 og 12, skal innbetales selv om fastsettelsen påklages etter § 13.

Når et erlagt avgiftsbeløp helt eller delvis betales tilbake i henhold til klageavgjørelse etter § 13 eller § 14, betales også erlagte renter tilbake. Er det gått mer enn 6 måneder fra innbetalingen til tilbakebetaling skjer, ytes rentegodtgjørelse etter $4\frac{1}{2}$ % p. a. av selve avgiftsbeløpet for den del av tidsrommet som overskyter 6 måneder, hvis rentebeløpet utgjør mer enn kr. 10.

§ 17. Ligningsvesenets forretningsførere skal sørge for at skatteinspektørens mantall over avgiftspliktige virksomheter er à jour til enhver tid. Senest ved utløpet av hver termin skal forretningsføreren sende melding til skatteinspektøren om det er skjedd noen endring i mantallet. Direktøren for skattevesenet gir nærmere regler herom.

Politiets tjenestemenn er forpliktet til å yte bistand ved kontrollen, derunder ved åjourføring av fortegnelsen over alle dem som

9. juni. driver avgiftspliktig virksomhet, og ved gjennomføring av de forskrifter som utferdiges av Direktøren for skattevesenet. Adgang til å kreve meddelt opplysninger i samsvar med § 9 tilkommer i så fall også politiets tjenestemenn.

Ligningsmyndighetene er på henvendelse forpliktet til å meddele til deres rådighet stående opplysninger fra ligningsmaterialet. Opplysninger kan meddeles uten hinder av bestemmelsene i skattelovene av 18. august 1911, for landet § 129 og for byene § 121.

Offentlige og kommunale tjenestemenn og myndigheter er forpliktet til på forlangende snarest mulig å meddele kontrollmyndighetene alle de opplysninger som måtte stå til deres rådighet. De skal uoppfordret gi melding til kontrollmyndighetene når de erfarer at ervervsdrivende som har avgiftspliktig omsetning, helt eller delvis unnlater å betale avgift.

§ 18. Kontrollens og andre institusjoners tjenestemenn samt særskilt antatte hjelpere, herunder sakkyndige, er også etter at de er fratrådt tjenesten, forpliktet til overfor alle uvedkommende å holde hemmelig de forretnings- og driftsforhold samt formues- og inntektsforhold som de har fått kjenskap til gjennom sin kontrollvirksomhet. Det er dem forbudt å gjøre bruk av hva de således har erfart til personlig fordel.

Kontrollens materiale kan dog nyttes av det offentlige i statistisk øyemed, og kontrollmyndighetene kan meddele opplysninger fra materialet til bruk for lignings- og innfordringsmyndighetene.

§ 19. Kontrollens tjenestemenn må ikke mot vederlag yte ervervsdrivende som i ervervsvirksomhet omsetter varer eller utfører arbeid som nevnt i § 4, første ledd, bistand ved bokføring, revisjon eller ved henvendelser til avgiftsmyndighetene.

§ 20. Overtredelser av disse bestemmelser straffes etter lov om omsetningsavgift av 19. mai 1933 § 2.

II.

Disse bestemmelser trer i kraft 1. juli 1950 og avløser tidligere gitte bestemmelser om beregning og oppkreving av omsetningsavgiften.

9. juni. **Skrivelse fra Sosialdepartementet.**

Med hjemmel i § 11, jfr. § 4 i sunnhetsloven av 1860 med senere endringer, jfr. kgl. resolusjon av 23. mai 1947 gis herved stadfesting på vedtak av Blaker herredsstyre, Akershus fylke, i møte 22. april 1950 om at helseforskriftene likelydende for Aurskog og Nordre

Høland (stadfestet 8. desember 1949, inntatt i Norsk Lovtidend for 9. juni. 1949 nr. 45 s. 895) gjøres gjeldende som nye helseforskrifter for Blaker herred.

Helseforskriftene trer i kraft 3 — tre — måneder etter at de er stadfestet.

Samtidig oppheves de hittil gjeldende forskrifter stadfestet 5. mars 1918.

Innhold.

Side

om handtvang for hund i Ringebu	525
om at bygningsloven og brannloven skal gjelde for Brøkestad i Ørland	528
om vedtekter til bygningslovens §§ 48 og 62 for Stavern	528
om regulering av båttrafikken ved Hammerfest sjøflyhavn	527
om regulering av byggefeltet ved Rotnes skole og Bjertnes-bråten i Nittedal	529
om lukningsvedtekter for utsalgsteder i Hol i Buskerud	530
om endr. i § 62 i lov om engangsskatt på formuestigning	531
om forlenget gyldighet av midlert. lov om erverv og bortfrakting av skip m. v.	532
om tillegg til lov om betinget fritagelse for skatteplikt av assuransegevinst ved forlis eller tap av skibe	532
om tillegg til midlert. lov om betinget fritaking for inntektsbeskatning av gevinst ved forsikring, krigsskadetrygd eller annen erstatning for tap av driftsmidler i næring	533
om oppretting av et investeringsfond for krigsskadede strøk	533
om omsetningsavgift på brennevin	534
om krisetilleggsavgift på olje	535
om overføring til Sandefjord av deler av Sandar herred	535
om do. til Egersund av deler av Eigersund herred	537
om fastsetting av avgiften av hvaloljeproduksjonen for 1949—50	539
om forskr. for frukt-, bær- og grønnsakskonserver	540
om fastsetting av 1) nye regler om samferdselsnemndenes organisasjon og virksomhet og 2) nye forskrifter for behandlingen av søknader om konsesjoner, bevillinger m. v. etter samferdselslova	554

Skriv frå Landbruksdepartementet.

12. juni.

Hermed vert stadfest vedtak dagsett 29. april 1950 av Ringebu landstyre, Oppland fylke, der det i samsvar med § 3, 2. ledd i lov av 2. juli 1926 om ansvar for skade på hund i Ringebu herred er fastsett at alle som er eigar eller innehavar av hund i Ringebu herred skal halde hunden i band eller forsvarleg innestengt eller inngjerda i den tid hunden beiter, i tidsfrå 1. april til 1. november.

Denne skal ikkje gjelde hundar som under lovleg jakt vert fylgde av hvaltryggjande må

Grøndahl & Søn's boktrykkeri, Oslo.

Utgiver: Statsrådsekretariatet.

Helsetorskriftene trer i kraft 3. juli 1950. Ligningsmyndighetene er på henvendelse forpliktet til å meddele opplysninger til de myndigheter som berettiget er til å kreve meddelelse av opplysninger i forbindelse med skatteoppgjør. Opplysninger kan meddeles uten hinder av bestemmelsene i lov av 18. august 1911, for landet § 129 og for byene § 121.

Offentlige og kommunale tjenestemenn og myndigheter er forpliktet til på forlangende snarest mulig å meddele kontrollmyndighetene alle de opplysninger som måtte stå til deres rådighet. De skal uoppfordret gi melding til kontrollmyndighetene når de erfarer at ervervsdrivende som har avgiftspliktig omsetning, helt eller delvis unnlater å betale avgift.

§ 18. Kontrollens og andre institusjoners tjenestemenn samt særskilt antatte hjelpere, herunder sakkyndige, er også etter at de er fratrådt tjenesten, forpliktet til overfor alle uvedkommende å holde hemmelig de forretnings- og driftsforhold samt formues- og inntektsforhold som de har fått kjenskap til gjennom sin kontrollvirksomhet. Det er dem forbudt å gjøre bruk av hva de således har erfart til personlig fordel.

Kontrollens materiale kan dog nyttes av det offentlige i statistisk øyemed, og kontrollmyndighetene kan meddele opplysninger fra materialet til bruk for lignings- og lønnsfordringsmyndighetene.

§ 19. Kontrollens tjenestemenn må ikke mot vederlag yte ervervsdrivende som i ervervsvirksomhet omsetter varer eller utfører arbeid som nevnt i § 4, første ledd, bistand ved bokføring, revisjon eller ved henvendelser til avgiftsmyndighetene.

§ 20. Øvertredelser av disse bestemmelser straffes etter lov om omsetningsavgift av 19. mai 1933 § 2.

II.

Disse bestemmelser trer i kraft 1. juli 1950 og avløser tidligere gitte bestemmelser om beregning og oppkreving av omsetningsavgiften.

Utgiver: Statistisk sentralbureau

Skrivelse fra Sosialdepartementet.

9. juni.

Med hjemmel i § 11, jfr. § 4 i sunnheitsloven av 1860 med senere endringer, jfr. kgl. resolusjon av 23. mai 1947 gis herved stadfesting på vedtak av Blaker herredsstyre, Akershus fylke, i møte 22. april 1950 om at helsetorskriftene for Aurskog og Nordre